

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

8. De amabilitate summa Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

commu- esse *gratia*, quâ *divina* efficiamur *confortes* na-
 nicat. *tura*, & Filij Dei, 2. *Esse gloria*, in qua *similes* es-
 1. *Pet.* 1. *erimus*, quia *videbimus eum*, *sicuti est*. 3. *Esse*
 4. *personale* Verbi divini, ut homo sit verus Deus.
 1. *Ioan*
 3. 2. 4. Hoc Verbum Caro factum communica-
 tur ineffabiliter omnibus volentibus in Eucha-
 ristia mysterio.

Ex his quatuor communicationis modis duo
 posteriores soli homini concessi sunt, non An-
 gelis, quæ est prærogativa singularis. Itaque
 homo non solum factus est ad imaginem Dei
 per naturam, sed est factus imago Dei substan-
 tialis per unionem hypostaticam. O si ego
 me vicissim totum communicem, reddamque
 Deo, ut unde fluxerunt aquæ, ad Deum rever-
 tantur!

Deinde observa quod cum conveniret, ut
 Deus hypostaticè se communicaret cuivis crea-
 turæ, elegit hominem, in quo omnes creaturas
 sibi assumeret, quod in eo sint omnes gradus
 essendi. Ergo omnes laudent illum: & ego
 præsertim exhibebo me sanctum, tum corpore-
 tum spiritu: quando in homine sic honorificavit
 Deus utramque substantiam per unionem per-
 sonalem.

MEDITATIO VIII.

Quod Deus sit summè amabilis.

Bonum est quod omnia appetunt, ut definit
 Philosophus. Expetitur autem vel propter
 seipsum,

seipsum, vel propter utilitatem, vel causâ delectationis: unde triplex bonum existit, honestum; utile, delectabile.

PUNCTUM PRIMUM.

Deus est summè amabilis propter seipsum, Ut bonū honestū;
quia est summè & infinitè bonus, & ipsa bonitas. Et est ultimate propter seipsum amabilis, ut non ob aliū finem debeat amari cū sit ipse summum bonum, sed alia omnia propter ipsum: siquidem est fons omnium, & ideo finis ultimus. 1. Sequitur non posse amari à creatura; quantum est amabilis, siquidem est infinitè bonus, sed à seipso tantum. O, amem saltem quantum possum! 2. Debere amari saltem super omnia alia, & ita *ex toto corde, mente, & viribus.* 3. In illa bonitate posse spectari varias perfectiones, singulāsque finitas, quasi totidem motiva amandi ipsum? est enim totus desiderabilis. 4. Quam detestabile sit odisse Deum, in quo nihil odio dignum: unde Dominus ait: *Oderunt me* Joan. 27
gratis, sine causa: nam quando etiam punit, 15.
amabilis est illius justitia.

PUNCTUM II.

Et amabilis etiam ob utilitatem nobis ex illo proveniente. 1. Propter esse naturale Ut bonū utile.
acceptum, & quod res omnes in usum nostrum procreaverit. Cogita te audire singulas tibi dicentes: *Da & accipe & iustifica animam tuam: Eccl. 14.*
accipe me ipsam, tanquam Dei munus, & vicif- 16.
X 2 sim

Eccl. 4.
36.
2.

sim da animum gratum largitori, sicque justitiæ partes implebis: *Cave, ne sit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.* 2. Propter esse gratiæ & gloriæ: quod si amorem illi debeo ob naturalia, quanto majorem ob supernaturalia? si propter temporalia, quid propter æterna? si ob res extra ipsum positas, quid pro eo, quod seipsum fruendum mihi dat? O anima mea, da & accipe. 3. Quia omnis ratio boni utilis, quæ reperitur in creatis, in Deo est perfectius, & ab illo impertitur rebus. Si ergo amo creaturas qua utiles, ad finem aliquem consequendum: amem ipsum fontem magis, ubi bonum illud utile est melius, & à quo accipio.

Cæterum motivum hoc amandi Deum ob utilitatem sic usurpabo, ut non Deum referam ad meum commodum, tanquam ad finem, sed ut illam ipsius Dei bonitatem præcipuè amem, qua ille se in nos effundit.

PUNCTUM III.

Deus est bonum summè delectabile. Est autem delectatio actus quidam animi conquiescentis, & gaudentis de bono possessio: sequitur autem cognitionem & amorem Dei, per quæ possidetur Deus.

1. Hinc 1. Deus ipse, qui seipsum perfectè comprehendit & amat, adæquatam infinito bono suo delectationem ex seipso percipit, hoc est, infinitam. Porro illius delectationis mens creata fit particeps: prout plus, minus de notitia Dei
&

& amore participat. 2. Oblectatur communi- 2.
cando seipsum creaturis; *Latatur Dominus in* Ps. 103.
operibus suis: & Delectabar per singulos dies, 31.
ludens in orbem terrarum: quod significat appro- Pro. 8.
batio illa circa creatura: *Et erant valde bona.* At- 31.
que hoc ipso quod de nobis delectatur, redditur Gen. 1.
nobis ipse valde delectabilis, siquidem ait: *Prov. 8.*
Delicia mea esse cum filiis hominum. 3. Quæcun- 31.
que rationes delectabilium insunt creaturis, re- 3.
periuntur in Deo perfectius. Unde potest per
seipsum absque creaturis nos mirabilius delectare; quod & insinuat, quando promittit *centu-
plum:* quia inæstimabiliter majus gaudium confert relinquentibus terrenas oblectationes propter ipsum, quam quod afferre possunt omnia simul mundi delectabilia. 4. Cùm tam delectabilis sit Deus, & ipse tanta affluat delectatione. & ita delectabiliter se nobis communicet, & nobiscum sit: plane convenit, ut delectabiliter ipsi serviamus. *Iubilate Deo, servite Domino* Ps. 99. 2.
*in letitia, & introite in conspectu ejus, in exulta- Sap. 8.
tione.* *Non enim habet amaritudinem conver- 16.
satio ejus, nec radium convictus illius, sed leti- 1. Cor 9
tiam & gaudium.* *Et Hilarem datorem dili- 7.
git Deus.* Disce quàm abominabile sit, ob delectationem ex creaturis, posthabere summum delectabile & infinitum. Et sunt, qui sic *Iob. 27.
agunt, innumerabiles.* Absit à me. *Ego in 10.
omnipotente delectabor: & Exultabo in Hab. 3. 8
Deo Iesu meo.*

X 3

ME-